

Arrest

nr. 51 404 van 22 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 maart 2009 en heeft zich op 26 maart 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 2 juni 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 12 februari 2010.

1.3. Op 3 juni 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 4 juni 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hazara van origine te zijn. U bent geboren in 1372 (Afghaanse kalender, 21 maart 1993 – 20 maart 1994) in het dorp Nawmesh in het district Bagram van de provincie Helmand. U heeft vier jaar aan de moskee gestudeerd. Uw vader was lid van de partij Wahdat en werkte als boekhouder op het hoofdkwartier van deze partij tot drie of vier maanden na de val van het Talibanbewind. Hij was echter in het bezit van documenten die de betrokkenheid van K.(...) en zijn broer bij de dood van commandant S.(...) aantoonde. In ruil voor deze documenten ontving uw vader stukken grond in Kabul die hij vervolgens opnieuw verkocht. Zes à zeven maanden tot een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan werd uw vader gekidnapt. U herkende hierbij H.(...), de vroegere chauffeur van uw vader. K.(...) had H.(...) ingefluisterd dat uw vader de verantwoordelijke was voor de dood van commandant S.(...). H.(...) had echter gemerkt dat u hem herkend had, waardoor hij u zocht. Daarom besloot u Afghanistan te verlaten. Op 23 maart 2009 kwam u in België aan, waar u zich op 26 maart 2009 vluchteling verklaarde.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een taskara en drie foto's neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent is op zich geen reden om u het statuut van vluchteling of subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Allereerst dienen er verschillende opmerkingen gemaakt bij uw identiteitsgegevens en levensomstandigheden die u in Afghanistan gekend zou hebben. Zo rijzen er meerdere vragen bij de door u verklaarde leeftijd. Waar u, gezien de opgegeven geboortedatum, beweert dat u bij het verlaten van Afghanistan vijftien of zestien jaar oud was, werd uw leeftijd zo'n twee maand later door een leeftijdsonderzoek op 7 april 2009 vastgesteld op minstens 20,6 jaar, terwijl u vermoedelijk zelfs ouder dan 21 jaar was (CGVS p.2). Dat er een dermate groot verschil is tussen uw verklaarde en vastgestelde leeftijd doet vermoeden dat u zich doelbewust een lagere leeftijd aanmeet om de Belgische asielinstanties in hun beoordeling van uw nood op bescherming te misleiden.

Om uw aanspraken te onderschrijven, legt u een taskara neer. De taskara die u neerlegt, kan echter niet als bewijs voor uw identiteit weerhouden worden. Deze identiteitskaart werd afgegeven op 24/12/1383 (15 maart 2005). U beweert echter dat u toen u deze taskara verkreeg zes à zeven jaar oud was (CGVS p.5). Dat u meent dat u in 2005, slechts zo'n vijf jaar geleden, zes à zeven jaar oud was, is hoogst ongeloofwaardig. Daarnaast meldde de Federale Politie dat het document niet overeenstemt met haar documentatie. Geconfronteerd met deze vaststelling oppert u zelf de mogelijkheid dat uw vader geld heeft gegeven om de taskara te laten vervalsen (CGVS p.14). Dat u het nodig acht om een document van zeer twijfelachtige herkomst neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten, wekt erg weinig vertrouwen op.

Voorts legt u ook over verschillende facetten van uw familiesituatie, die uw levensomstandigheden in grote mate bepalen, ongeloofwaardige verklaringen af. U stelt dat u steeds met uw vader samenleefde (CGVS p.5). Over zijn politieke activiteiten en tewerkstelling weet u echter zeer weinig te vertellen. Wel kan u stellen dat uw vader lid van de partij Hezb-i Wahdat was en als boekhouder op de financiële dienst van deze partij in Bamian en als begeleider van K.(...) werkte tot vlak na de val van het Talibanbewind (CGVS p.3,5-6). Nadien zou uw vader voor zo'n zeven à acht jaar zonder beroepsactiviteit of inkomen in uw dorp hebben gewoond (CGVS p.4,7). Meer informatie over het werk van uw vader kan u echter niet aanbrengen. U weet te vertellen dat hij K.(...) vergezelde maar wat precies zijn taken waren of naar waar hij K.(...) precies vergezelde, weet u niet. U houdt het er slechts op dat uw vader voor de val van het Talibanregime steeds bij K.(...) was (CGVS p.5-6).

Daarnaast schetst u wat dit betreft een erg eigenaardige situatie, waarbij uw vader onder het Talibanbewind om de week of om de twee weken voor enkele dagen naar huis kwam. Dat uw vader als niet onbelangrijk lid van Hezb-i Wahdat op regelmatige basis de frontlinie tussen Taliban en Wahdat gebied overstak om zijn familie te bezoeken, is hoogst eigenaardig (CGVS p.3,6,13-14). Over de verovering van Bamian door de Taliban kan u eerst niets vertellen (CGVS p.6). Nochtans moet deze gebeurtenis grote gevolgen hebben gehad voor uw vader. Als er later opnieuw naar wordt gevraagd, meent u dat na de verovering van Bamian door de Taliban uw vader samen met K.(...) naar Kabul ging. Als u er wordt op gewezen dat Kabul destijds eveneens in handen van de Taliban was,

waant u de verovering van Bamian zo'n vijf jaar vroeger wanneer u geheel foutief stelt dat in het westen van Kabul de Hazaras nog aan de macht waren (CGVS p.14).

Ook over van de partij Wahdat zelf is uw kennis ontoereikend om een diepgaande betrokkenheid van uw vader bij deze partij te doen vermoeden. Zo kent u maar drie commandanten van Hezb-i Wahdat, die overigens allen een rol spelen in uw asielrelaas (CGVS p.7). Van iemand wiens vader jarenlang een prominente plaats bekleedde in het hoofdkwartier van deze partij kan minstens verwacht worden dat zijn kennis van partijcommandanten zich niet tot slechts drie personen beperkt. Akbari, een van de prominenten in de bewogen geschiedenis van de partij Wahdat, situeert u bij een geheel andere partij, namelijk Harakat (CGVS p.6). Van de verschillende afscheuringen van Hezb-i Wahdat die onder dezelfde naam door het leven gaan, bent u zich niet bewust (CGVS p.6). Van Sepah, een van de partijen die Hezb-i Wahdat vormden, heeft u nog nooit gehoord (CGVS p.14). Tenslotte is het zeer merkwaardig dat u, als zoon van een belangrijk lid van een van de belangrijkste moedjaheddinpartijen die gekend staat als voorvechtster van de bevolkingsgroep waartoe u behoort, geheel onverschillig staat tegenover deze partij (CGVS p.4). Bovenstaande opmerkingen doen besluiten dat er aan het politieke engagement en beroep van uw vader, die nochtans een onmiddellijke impact hebben op uw levensomstandigheden en vrees voor vervolging, geen geloof kan worden gehecht.

Naast de vaststelling dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt over uw levensomstandigheden in Afghanistan kunnen uw antwoorden op de verschillende vragen die gesteld werden om uw verblijf in Baghran na te gaan, niet overtuigen. Zo blijkt uw geografische kennis van Baghran erg twijfelachtig. Nochtans beweert u hier steeds te hebben gewoond en wel eens naar andere dorpen en districten te zijn geweest (CGVS p.2). Gevraagd naar andere districten van Helmand somt u meerdere namen op maar uiteindelijk moet u zelf bekennen dat u slechts de naam van één ander district in Helmand kent (CGVS p.8). Van de verschillende dorpen die volgens u uw dorp zouden omringen, kan er slechts één daarvan ook effectief op de kaart gelokaliseerd worden (CGVS p.8). Ook de dorpen die volgens u tussen het districtshoofdplaats en uw dorp liggen, werden niet op de kaart teruggevonden (CGVS p.8). De dorpen Salighar, Badamak, Bazgir en Dosang, die wél in de onmiddellijke omgeving van districtshoofdplaats en uw dorp liggen, zijn u dan weer onbekend (CGVS p.14). U herhaalt daarop de namen van twee dorpen die u eerder vermeldde. Als er doorgevraagd wordt op het door u aangegeven dorp Kach blijkt dat u dit dorp nauwelijks kan situeren. Zo beweert u wel dat Kach dicht bij uw dorp gelegen is maar kan u niet duidelijk aangeven in welke richting je gaat als je van uw dorp naar Kach zou gaan (CGVS p.14-15). Van een volwassen persoon die andere dorpen en districten bezocht, mag verwachten worden dat hij doorheen zijn verklaringen een duidelijk beeld ophangt van zijn regio waarin de meeste elementaire geografische informatie vervat zit.

Daarnaast ontbeert u ook cruciale informatie over het dagelijkse leven in het district Baghran. Over de spanningen die zich in uw regio tussen de Hazaras en Pashtounen voordoen, kan u zich slechts uiterst vaag uitlaten (CGVS p.4). Deze problemen vormen evenwel de dagdagelijkse realiteit van uw minderheidsgroep. Dat u deel zou hebben uitgemaakt van deze minderheid zonder op meer gedetailleerde wijze over deze problemen te kunnen spreken, valt moeilijk te begrijpen. De verschillende Pashtounstammen die uw regio bevolken, zijn u eveneens onbekend, hetgeen mag verbazen gezien het belang van de etniciteit in uw land van oorsprong (CGVS p.15). Ook bekend u geen idee te hebben van de verschillende partijen of groeperingen die in uw district een zekere macht hebben (CGVS p.4). Dat u deze machtsverhoudingen en de problemen van uw gemeenschap niet weet aan te geven, terwijl zij een onmiskenbaar deel uitmaken van het dagelijks leven in Afghanistan, is zeer opmerkelijk.

Uw kennis van verschillende prominenten in Baghran blijkt ook erg pover. Over Mullah Abdul Wahid, de beruchtste en machtigste man van Baghran, weet u haast niets te zeggen (CGVS p.5). Ook over de persoon die u noemt als een van de belangrijkste personen van de Taliban, kan u zo goed als niets vertellen (CGVS p.11). A.(...) H.(...), het in 2005 vermoorde districtshoofd van Baghran, is u dan weer geheel onbekend (CGVS p.15). Ook over de aanwezigheid van buitenlandse troepen in uw streek kan u geen duidelijke verklaringen afleggen. U vermeldt het bestaan van een militaire basis en luchthaven in een dorp in Baghran (CGVS p.15). U kan echter geen concrete informatie geven over deze plaats (CGVS p.15). Uw kennis van uw streek vertoont belangrijke lacunes zodat er getwijfeld moet worden aan uw verklaarde verblijf in het district Baghran.

Voorts is het verwonderlijk dat uw bewering steeds in een rurale streek te hebben gewoond niet uit uw kennis af te leiden is. Zo verklaart u onder meer dat er papaver geteeld wordt in uw regio, maar in welke maanden de opvallende papaverbloemen de velden opvrolijken, weet u niet te zeggen (CGVS p.10). Nochtans is dit een zeer belangrijk fenomeen in de regio Helmand. Ook bent u in het geheel niet op de hoogte van de problemen die de landbouwers in Baghran ondervinden (CGVS p.15). Nochtans heeft uw regio af te rekenen met een ernstige droogte die in de zomer 2006 vierduizend families in onder andere het district Baghran deden verhuizen. Deze natuurramp is blijkbaar geheel aan u voorbij gegaan (CGVS p.11).

Ook andere aspecten van het dagelijks leven in uw dorp zijn u ontgaan. Zo beweert u geheel foutief dat er bij de verkiezingen in uw dorp niet gestemd kon worden. Dat het u als volwassen man niet opgevallen is dat er zich een stemkantoor in uw dorp bevond, is zeer opmerkelijk (CGVS p.10). Voorst is ook het Ibrahim Shah Baba schrijn in Baghran u niet bekend (CGVS p.10). Andere scholen in Baghran naast uw dorpsschool kent u niet (CGVS p.15). Als u tenslotte een open vraag gesteld wordt om aan de hand van allerhande informatie van uw verblijf in Baghran te getuigen, blijft u erg beknopt en vermeldt u enkel een aanslag op de gouverneur Mangal, die ondanks informatie over andere aanslagen tegen Mangal niet werd teruggevonden (CGVS p.16).

Tenslotte dient ook opgemerkt dat u allesbehalve aannemelijke verklaringen weet af te leggen over het moment dat u uw dorp verliet. Zo beweert u dat u Nawmesh verliet tijdens de lente in de maand saur van het jaar [13]88 (21 april – 21 mei 2009). Tevens verklaart u dat u ongeveer een maand en vijftien dagen onderweg was van uw dorp tot België (CGVS p.2). Dat uw aankomst in België al op 23 maart 2009 geregistreerd werd, maakt uw verklaringen over het moment van uw vertrek uit Nawmesh geheel onmogelijk. Dat u niet op geloofwaardige wijze weet aan te geven wanneer u uw dorp ontvluchtte, sterkt het vermoeden u reeds veel eerder uw regio verliet.

Bovenstaande vaststellingen roepen ernstige twijfels op omtrent uw beweringen dat u steeds in Baghran heeft gewoond. Aangezien uw asielrelaas zich afspeelt gedurende deze periode, kan er geen geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, treft u aan in het administratief dossier.

Bovenvermelde opmerkingen laten evenmin toe u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal immers in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of elders in Afghanistan en de redenen waarvoor u deze verblijfplaatsen heeft verlaten. Bijgevolg maakt u het de asielinstanties onmogelijk om tot een correcte inschatting te komen van uw nood aan subsidiaire bescherming.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, echter onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke familiale situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfsituatie in eventuele derde landen. Een kandidaat-vluchteling heeft nochtans de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Zoals hierboven werd aangegeven, kan er aan de taskara geen waarde worden toegekend, terwijl de foto's geen informatie bieden over uw verblijfplaatsen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, §1 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan vervolging te vrezen in Afghanistan omdat hij de zoon is van een persoon die ervan beschuldigd wordt verantwoordelijk te zijn voor de dood van commandant S. en omdat hij één van de kidnappers van zijn vader herkend had. Verzoeker betoogt verklaringen te hebben afgelegd die in overeenstemming zijn met gekende feiten zoals opgenomen in diverse rapporten van internationale organisaties. Hij vervolgt weliswaar geen schriftelijk bewijs te hebben neergelegd behalve zijn taskara, en wijt dit aan de omstandigheden rond zijn vlucht waar rekening moet mee gehouden worden bij de evaluatie van de gegrondheid van de vrees voor

vervolging. Verzoeker onderneemt verder een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, met name wat betreft zijn leeftijd, de facetten van verzoekers familiesituatie, zijn onvoldoende geografische kennis van Baghran, zijn gebrek aan informatie over het dagdagelijkse leven in het district Baghran en over de prominenten van dit district, zijn onvoldoende kennis over de landbouwproblematiek in Baghran, en het gebrek aan een aannemelijke verklaring over het moment dat hij het dorp verliet. Omtrent de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker dat hij zijn afkomst middels zijn gekende informatie en neergelegde taskara voldoende heeft kunnen bewijzen en dat hij dan ook in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vermits hij van een zeer onveilige regio afkomstig is.

Er worden geen bijkomende documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat er verschillende opmerkingen kunnen gemaakt worden bij zijn identiteit en levensomstandigheden die hij in Afghanistan zou gekend hebben en hij ook omtrent zijn verblijf in Baghran niet kan overtuigen, zoals uitgebreid toegelicht, waardoor er enerzijds geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtmotieven die zich in Baghran zouden hebben afgespeeld en hij het anderzijds de commissaris-generaal onmogelijk maakt om een correcte inschatting te maken van zijn nood aan subsidiaire bescherming, zoals uitgebreid toegelicht.

2.3. De bewijslast berust in beginsel bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat volgt.

2.4. Waar verzoeker de twijfels over zijn leeftijd betwist en meent dat de betrouwbaarheid van de resultaten van het medisch onderzoek naar zijn leeftijd - waaruit blijkt dat de door hem opgegeven datum (15 of 16 jaar oud op het moment van het verlaten van Afghanistan) niet strookt met de vastgestelde leeftijd van 20,6 jaar waarbij hij vermoedelijk zelfs ouder is dan 21 jaar - niet kan worden nagegaan vermits hij geen informatie heeft over zowel de toestand van de onderzoeker als over de kwaliteit van de apparatuur, wijst de Raad erop dat indien verzoeker de resultaten in de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie van 23 april 2009 betwist hij tegen deze beslissing beroep had kunnen indien, wat niet het geval is blijkens het administratief dossier. Zijn kritiek op de beslissing van 23 april 2009 kan dan ook niet dienstig worden ingeroepen in het kader van een beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verder blijkt uit deze beslissing van 23 april 2009 dat de Federale Politie, Centrale Dienst ter Bestrijding Valsheden Documenten, op 17 april 2009 meedeelde dat de neergelegde taskara niet overeenstemt met hun documentatie. Verzoeker betwist dat op basis van deze vaststelling zijn taskara een vervalsing is en benadrukt dat hij een officieel Afgaans identiteitsdocument heeft neergelegd waarbij de Afgaanse autoriteiten beter geplaatst zijn om zich over de authenticiteit van dit document uit te spreken, hetgeen niet voldoende is om de resultaten van het onderzoek van de Federale Politie naar de echtheid van zijn taskara te ontkrachten.

Waar verzoeker nog stelt dat zijn verklaring over het moment van afgifte van zijn taskara slechts berust op een evidente materiële vergissing, beperkt hij zich tot het louter tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal. De Raad is van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld *“Dat er een dermate groot verschil is tussen uw verklaarde en vastgestelde leeftijd doet vermoeden dat u zich doelbewust een lagere leeftijd aanmeet om de Belgische asielinstanties in hun beoordeling van uw nood op bescherming te misleiden.”* en dat enkel kan worden vastgesteld dat verzoeker volhardt in leugenachtige en incoherente verklaringen omtrent zijn leeftijd. Vermits geen enkel

objectief bewijs kan worden gehecht aan de voorgelegde taskara toont verzoeker zijn identiteit noch nationaliteit aan.

2.5. Voorts wijt verzoeker zijn gebrekkige informatie over de activiteiten van zijn vader aan zijn jeugdige leeftijd en het feit dat zijn vader zijn familie en verzoeker trachtte te beschermen door zo weinig mogelijk informatie over zijn activiteiten te geven. De Raad stelt na lezing van het gehoorverslag vast dat verzoekers kennis over de precieze activiteiten van zijn vader voor de val van de taliban in 2001 summier is doch dat in deze wel het voordeel van de twijfel kan worden toegepast. Immers, als de Raad er vanuit gaat dat verzoeker ten tijde van het gehoor 21 jaar was - gelet op de resultaten van het medisch onderzoek - dan wordt van verzoeker informatie gevraagd over de activiteiten van zijn vader en over de partij Wahdat op het moment dat verzoeker 10 à 11 jaar was. Daarenboven blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn vader na de val van de taliban (gehoor, p. 7) de partij moest verlaten. De Raad is dan ook van oordeel dat het onderdeel van de bestreden beslissing dat betrekking heeft op de activiteiten die verzoekers vader zou hebben gehad en het gebrek aan kennis over de commandanten niet deugdelijk is.

2.6. Hoe dan ook, verzoeker maakt zijn directe vluchtaanleiding niet aannemelijk. En dit om de volgende redenen.

2.6.1. Zo stelt hij in het verzoekschrift het volgende: (p. 2: onder het kopje "Feiten en voorgaanden") *"De vader van verzoeker was echter in het bezit van documenten die de betrokkenheid van K. en zijn broer bij de dood van commandant S. aantoonde. In ruil voor deze documenten ontving de vader van verzoeker stukken grond in Kabul die hij vervolgens opnieuw verkocht. Zes à zeven maanden tot één jaar voor het vertrek van verzoeker uit Afghanistan werd zijn vader gekidnap. Verzoeker herkende hierbij H., de vroegere chauffeur van zijn vader. K. had H. ingefluisterd dat de vader van verzoeker de verantwoordelijke was voor de dood van commandant S.. H. had echter gemerkt dat verzoeker hem herkend had, waardoor hij hem zocht. Daarom besloot verzoeker om Afghanistan te verlaten."* Uit het gehoorverslag (p. 7) blijkt dat de commandant S. nog onder de taliban zou zijn vermoord, aldus voor 2001. Kort na de val van de taliban zouden verzoekers vader en K. een overeenkomst hebben gesloten, de bewijzen van de moord op S. door K. worden aan K. gegeven en in ruil krijgt verzoekers vader gronden nabij Kabul, die hij daarna verkoopt. 3 à 4 maanden na de val van de taliban verlaat verzoekers vader de partij, *"zat hij thuis, hij had geen speciale bezigheid"*. Het is de Raad dan ook niet duidelijk waarom K., die thans nog een belangrijk man zou zijn, na zeven à acht jaar plots het initiatief zou nemen om H. iets in te fluisteren over de moord S. ten tijde van de taliban, en op deze wijze een door hem en zijn broer gepleegde moord weer zou oprakelen. Dit klemmt des te meer nu uit niets blijkt dat verzoekers vader nog enig contact zou hebben gehad met K.. De Raad kan derhalve geen geloof hechten aan verzoekers relaas.

2.6.2. Daarenboven zou verzoeker de provincie Helmand verlaten hebben op een leeftijd van 19 jaar zodat van hem wel kan verwacht worden dat hij op een correcte en precieze wijze informatie kan verstrekken over zijn regio van herkomst, hetgeen in casu niet het geval is. Waar hij omtrent zijn kennis over de geografie, de levensomstandigheden en de landbouwproblematiek van het district Baghran stelt wel degelijk een paar dorpen of districten, enkele feitelijkheden en markante feiten te hebben uiteengezet, en dat zijn gebrek aan uitgebreide informatie hieromtrent dan ook niet als indicatie voor de ongeloofwaardigheid van zijn afkomst uit Baghran mag worden aangewend, merkt de Raad op dat deze elementen, die overigens slechts zeer beperkte en vage verklaringen betreffen, blijkens de lezing van de bestreden beslissing wel degelijk door de commissaris-generaal werden in overweging genomen doch dat de commissaris-generaal concludeert dat deze elementen niet opwegen tegen de talrijke overige motieven omtrent zijn gebrek aan kennis over Baghran: *"Naast de vaststelling dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt over uw levensomstandigheden in Afghanistan kunnen uw antwoorden op de verschillende vragen die gesteld werden om uw verblijf in Baghran na te gaan, niet overtuigen. Zo blijkt uw geografische kennis van Baghran erg twijfelachtig. Nochtans beweert u hier steeds te hebben gewoond en wel eens naar andere dorpen en districten te zijn geweest (CGVS p.2). Gevraagd naar andere districten van Helmand somt u meerdere namen op maar uiteindelijk moet u zelf bekennen dat u slechts de naam van één ander district in Helmand kent (CGVS p.8). Van de verschillende dorpen die volgens u uw dorp zouden omringen, kan er slechts één daarvan ook effectief op de kaart gelokaliseerd worden (CGVS p.8). Ook de dorpen die volgens u tussen het districtshoofdplaats en uw dorp liggen, werden niet op de kaart teruggevonden (CGVS p.8). De dorpen Salighar, Badamak, Bazgir en Dosang, die wél in de onmiddellijke omgeving van districtshoofdplaats en uw dorp liggen, zijn u dan weer onbekend (CGVS p.14). U herhaalt daarop de namen van twee dorpen die u eerder vermeldde. Als er doorgevraagd wordt op het door u aangegeven dorp Kach blijkt dat u dit dorp nauwelijks kan situeren.*

Zo beweert u wel dat Kach dicht bij uw dorp gelegen is maar kan u niet duidelijk aangeven in welke richting je gaat als je van uw dorp naar Kach zou gaan (CGVS p.14-15). Van een volwassen persoon die andere dorpen en districten bezoekt, mag verwachten worden dat hij doorheen zijn verklaringen een duidelijk beeld ophangt van zijn regio waarin de meeste elementaire geografische informatie vervat zit. Daarnaast ontbeert u ook cruciale informatie over het dagelijkse leven in het district Bagran. Over de spanningen die zich in uw regio tussen de Hazaras en Pashtounen voordoen, kan u zich slechts uiterst vaag uitlaten (CGVS p.4). Deze problemen vormen evenwel de dagdagelijkse realiteit van uw minderheidsgroep. Dat u deel zou hebben uitgemaakt van deze minderheid zonder op meer gedetailleerde wijze over deze problemen te kunnen spreken, valt moeilijk te begrijpen. De verschillende Pashtounstammen die uw regio bevolken, zijn u eveneens onbekend, hetgeen mag verbazen gezien het belang van de etniciteit in uw land van oorsprong (CGVS p.15). Ook bekend u geen idee te hebben van de verschillende partijen of groeperingen die in uw district een zekere macht hebben (CGVS p.4). Dat u deze machtsverhoudingen en de problemen van uw gemeenschap niet weet aan te geven, terwijl zij een onmiskenbaar deel uitmaken van het dagelijks leven in Afghanistan, is zeer opmerkelijk.

Uw kennis van verschillende prominenten in Baghran blijkt ook erg pover. Over Mullah Abdul Wahid, de beruchtste en machtigste man van Baghran, weet u haast niets te zeggen (CGVS p.5). Ook over de persoon die u noemt als een van de belangrijkste personen van de Taliban, kan u zo goed als niets vertellen (CGVS p.11). A.(...) H.(...), het in 2005 vermoorde districtshoofd van Baghran, is u dan weer geheel onbekend (CGVS p.15). Ook over de aanwezigheid van buitenlandse troepen in uw streek kan u geen duidelijke verklaringen afleggen. U vermeldt het bestaan van een militaire basis en luchthaven in een dorp in Baghran (CGVS p.15). U kan echter geen concrete informatie geven over deze plaats (CGVS p.15). Uw kennis van uw streek vertoont belangrijke lacunes zodat er getwijfeld moet worden aan uw verklaarde verblijf in het district Baghran.

Voorts is het verwonderlijk dat uw bewering steeds in een rurale streek te hebben gewoond niet uit uw kennis af te leiden is. Zo verklaart u onder meer dat er papaver geteeld wordt in uw regio, maar in welke maanden de opvallende papaverbloemen de velden opvrolijken, weet u niet te zeggen (CGVS p.10). Nochtans is dit een zeer belangrijk fenomeen in de regio Helmand. Ook bent u in het geheel niet op de hoogte van de problemen die de landbouwers in Baghran ondervinden (CGVS p.15). Nochtans heeft uw regio af te rekenen met een ernstige droogte die in de zomer 2006 vierduizend families in onder andere het district Baghran deden verhuizen. Deze natuurramp is blijkbaar geheel aan u voorbij gegaan (CGVS p.11).

Ook andere aspecten van het dagelijks leven in uw dorp zijn u ontgaan. Zo beweert u geheel foutief dat er bij de verkiezingen in uw dorp niet gestemd kon worden. Dat het u als volwassen man niet opgevallen is dat er zich een stemkantoor in uw dorp bevond, is zeer opmerkelijk (CGVS p.10). Voorst is ook het Ibrahim Shah Baba schrijn in Baghran u niet bekend (CGVS p.10). Andere scholen in Baghran naast uw dorpsschool kent u niet (CGVS p.15). Als u tenslotte een open vraag gesteld wordt om aan de hand van allerhande informatie van uw verblijf in Baghran te getuigen, blijft u erg beknopt en vermeldt u enkel een aanslag op de gouverneur Mangal, die ondanks informatie over andere aanslagen tegen Mangal niet werd teruggevonden (CGVS p.16)." (eigen onderlijning). Dat verzoeker nog jong was ten tijde van zijn verblijf in Baghran kan niet worden aanvaard, en ook zijn verweer dat hij niet geschoold was en weinig interesse vertoonde voor de geografische kennis van zijn regio en omgeving is niet ernstig te noemen aangezien bovenstaande vragen verzoekers directe leefwereld betreffen en geenszins van die aard zijn dat ze het niveau van een negentienjarige, die tot het vierde leerjaar naar school ging en soms les kreeg van zijn zus (CGVS, gehoor p. 2-3), overstijgen.

Ten overvloede stelt de Raad nog vast dat verzoeker de door hem opgegeven chronologie van de omstandigheden rond het vertrek en de aankomst in België met foutieve melding van data afdoet als een materiële vergissing die verklaard kan worden door het verschil tussen de Afgaanse en Belgische kalender, doch dat dit verweer niet kan overtuigen aangezien niet in te zien valt hoe de verklaring in de lente Afghanistan verlaten te hebben en anderhalve maand te hebben gereisd - hetgeen niet strookt met verzoekers aankomstdatum van 23 maart 2009 - te wijten kan zijn aan een foutieve omzetting van de kalenders.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.8. Elke aanvraag dient individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan bijgevolg, met name wat betreft de vraag of hij bij een

terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, niet met een verwijzing naar de algemene toestand van het land van herkomst volstaan maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist (RvS 29 november 2007, nr. 177 396). Doordat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en zijn taskara na onderzoek van de Federale Politie een vervalsing blijkt te zijn, en hij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt (recent) afkomstig te zijn uit het district Baghran, provincie Helmand in Afghanistan, heeft verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk gemaakt.

De Raad stelt derhalve vast dat niet kan worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan internationale bescherming omdat hij dit onderzoek zelf onmogelijk maakt met een ongeloofwaardig relaas en vage en ongeloofwaardige verklaringen en bij gebrek aan bewijs van de voorgehouden identiteit, nationaliteit en afkomst. Diegene die om subsidiaire bescherming vraagt dient minstens aan te tonen dat hij in het land waarvoor hij deze bescherming vraagt verblijft en/of er de nationaliteit van bezit, wat in casu niet het geval is.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS